

**KONWENCJA
MIĘDZY
RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A
STANAMI ZJEDNOCZONYMI AMERYKI
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO
OPODATKOWANIA I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ
OD OPODATKOWANIA W ZAKRESIE PODATKÓW OD
DOCHODU**

Rzeczpospolita Polska i Stany Zjednoczone Ameryki, pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1 ZAKRES OGÓLNY

1. Niniejsza Konwencja dotyczy wyłącznie osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach, z wyjątkiem przypadków, gdy zapisy Konwencji stanowią inaczej.

2. Niniejsza Konwencja w żaden sposób nie ogranicza jakichkolwiek korzyści, przyznanych obecnie lub w okresach późniejszych, przez:

- a) prawa każdego z Umawiających się Państw; lub
- b) jakąkolwiek inną umowę, której stronami są oba Umawiające się Państwa.

3. a) Bez względu na postanowienia litery b) ustępu 2 niniejszego artykułu:

i) dla celów artykułu XXII ustęp 3 (Konsultacja) Układu Ogólnego w sprawie Handlu Usługami (GATS), Umawiające się Państwa uzgadniają, iż jakiekolwiek kwestie powstające w związku z interpretacją lub stosowaniem niniejszej Konwencji oraz, w szczególności, czy dana kwestia podatkowa objęta jest zakresem niniejszej Konwencji, zostaną rozstrzygnięte wyłącznie zgodnie z postanowieniami artykułu 25 (Procedura wzajemnego porozumiewania) niniejszej Konwencji; oraz

ii) postanowienia artykułu XVII Układu Ogólnego w sprawie Handlu Usługami (GATS) nie znajdują zastosowania do kwestii podatkowych, chyba że właściwe organy uzgodnią, iż dana kwestia nie jest objęta postanowieniami artykułu 24 (Równe traktowanie) niniejszej Konwencji;

- b) W rozumieniu niniejszego ustępu, pod pojęciem „kwestia” należy rozumieć ustawy, rozporządzenia, zasady, procedury, decyzje, działania administracyjne lub jakiekolwiek przepisy lub działania podobnego rodzaju.

4. Bez względu na postanowienia ustępu 2 i z zastrzeżeniem postanowień ustępu 5, niniejsza Konwencja nie narusza prawa Umawiającego się Państwa do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego terytorium (ustalonych zgodnie z zasadami określonymi w artykule 4 (Miejsce zamieszkania lub siedziba)) oraz jego obywateli. Bez względu na inne postanowienia niniejszej Konwencji, były obywatel lub osoba mająca przez długi okres miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, przez okres 10 lat następujących po utracie takiego statusu, może być opodatkowana zgodnie z prawem tego Umawiającego się Państwa, jednakże wyłącznie w odniesieniu do dochodu powstającego w tym Umawiającym się Państwie

(włącznie z dochodem, który jest uznany za powstający w tym Umawiającym się Państwie zgodnie z jego prawem wewnętrznym).

5. Postanowienia ustępu 4 nie naruszają:

- a) korzyści przyznanych przez Umawiające się Państwo na podstawie artykułu 9 ustęp 2 (Przedsiębiorstwa powiązane), artykułu 18 ustęp 2, 3 i 5 (Emerytury, ubezpieczenia społeczne, renty kapitałowe, alimenty, świadczenia na rzecz dzieci), artykułów 23 (Unikanie podwójnego opodatkowania), 24 (Równe traktowanie) oraz 25 (Procedura wzajemnego porozumiewania); oraz
- b) korzyści przyznanych przez Umawiające się Państwo na podstawie artykułów 19 (Funkcje publiczne), 20 (Studenci i praktykanci) oraz 27 (Członkowie misji dyplomatycznych oraz urzędów konsularnych), osobom fizycznym, które nie są obywatelami, ani nie otrzymały zezwolenia na pobyt stały w tym Państwie.

6. a) Z zastrzeżeniem postanowień litery b), jakiegokolwiek dochody lub zyski uzyskane poprzez podmiot, który jest transparentny podatkowo zgodnie z prawem któregoś z Umawiających się Państw, uznaje się za uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim takie dochody lub zyski uznaje się dla celów prawa podatkowego tego Umawiającego się Państwa za dochody lub zyski tej osoby;

- b) Litera a) nie ma zastosowania do dochodów lub zysków, jeżeli podmiot, o którym mowa w literze a), nie jest transparentny podatkowo zgodnie z prawem Państwa, w którym dochód lub zysk powstaje, został utworzony w państwie trzecim oraz jest uprawniony, w odniesieniu do tego dochodu lub zysku, na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej przez państwo trzecie z Państwem, w którym dochód lub zysk powstaje, do opodatkowania korzystniejszego niż opodatkowanie przewidziane postanowieniami niniejszej Konwencji w odniesieniu do tego dochodu lub zysku.

ARTYKUŁ 2

PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY KONWENCJA

1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie do podatków od dochodu, nakładanych przez Umawiające się Państwo, bez względu na sposób ich pobierania.

2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki pobierane od całego dochodu albo od części dochodu, włączając w to podatki od zysków z przeniesienia własności majątku.

3. Do obecnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą:
- a) w przypadku Polski:
 - i) podatek dochodowy od osób fizycznych, oraz
 - ii) podatek dochodowy od osób prawnych,(zwane dalej "podatkami polskimi");
 - b) w przypadku Stanów Zjednoczonych:
 - i) federalne podatki dochodowe, nakładane na podstawie Internal Revenue Code (jednakże z wyłączeniem podatków na ubezpieczenie społeczne oraz bezrobocie), oraz
 - ii) podatki nakładane na prywatne fundacje, zgodnie z sekcjami od 4940 do 4948 Internal Revenue Code,(zwane dalej "podatkami Stanów Zjednoczonych").
4. Niniejsza Konwencja ma także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub w istotnym stopniu podobnego rodzaju, które będą nakładane po dacie podpisania Konwencji obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszelkich znaczących zmianach, dokonanych w ich prawie podatkowym.

ARTYKUŁ 3 OGÓLNE DEFINICJE

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:
- a) określenie "osoba" obejmuje osobę fizyczną, estate, fundusz powierniczy (trust), spółkę osobową, spółkę, a także każde inne zrzeszenie osób;
 - b) określenie "spółka" oznacza jakąkolwiek osobę prawną lub jakikolwiek podmiot, który jest traktowany jak osoba prawna dla celów podatkowych, zgodnie z prawem państwa, w którym została utworzona;
 - c) określenia "przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa" i "przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa" oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce

zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie; określenia te obejmują również przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, poprzez podmiot, który jest traktowany jako transparentny podatkowo w tym Umawiającym się Państwie;

- d) określenie „przedsiębiorstwo” ma zastosowanie do prowadzenia jakiegokolwiek działalności gospodarczej;
- e) określenie „działalność gospodarcza” obejmuje wykonywanie wolnych zawodów i innej działalności o charakterze niezależnym;
- f) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym, z wyjątkiem przypadku, gdy taki transport wykonywany jest wyłącznie między miejscami położonymi w Umawiającym się Państwie;
- g) określenie „właściwy organ” oznacza:
 - i) w przypadku Polski, Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela; oraz
 - ii) w przypadku Stanów Zjednoczonych, Sekretarza Skarbu (the Secretary of the Treasury) lub jego przedstawiciela;
- h) określenie „Polska” oznacza Rzeczpospolitą Polską, włącznie z jej wodami terytorialnymi oraz jakimkolwiek obszarem poza jej wodami terytorialnymi, gdzie na mocy jej praw i zgodnie z prawem międzynarodowym Rzeczpospolita Polska może wykonywać suwerenne prawa w odniesieniu do dna morskiego i podglebia oraz ich zasobów naturalnych;
- i) określenie „Stany Zjednoczone” oznacza Stany Zjednoczone Ameryki i zawiera stany oraz Dystrykt Kolumbii; określenie to obejmuje również wody terytorialne Stanów Zjednoczonych oraz dno morskie i podglebie obszarów podmorskich przyległe do tych wód terytorialnych, nad którymi Stany Zjednoczone mogą wykonywać suwerenne prawa zgodnie z prawem międzynarodowym; określenie to jednakże nie zawiera Portoryko, Wysp Dziewiczych, Guam, oraz jakichkolwiek innych posiadłości i terytoriów zależnych Stanów Zjednoczonych;
- j) określenie „obywatel” Umawiającego się Państwa oznacza:
 - i) każdą osobę fizyczną posiadającą narodowość lub obywatelstwo tego Państwa; oraz
 - ii) każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie, które utworzone zostało na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w tym Państwie;

- k) określenie „fundusz emerytalny” oznacza każdą osobę utworzoną w Umawiającym się Państwie, która:
 - i) jest co do zasady zwolniona z opodatkowania podatkiem dochodowym w tym Państwie; oraz
 - ii) prowadzi działalność polegającą głównie na:
 - A) administrowaniu lub wypłacaniu emerytur lub innych świadczeń o charakterze emerytalnym; lub
 - B) uzyskiwaniu dochodu na rzecz jednej lub większej ilości osób określonych w podpunkcie A);
- l) określenia "Umawiające się Państwo" i "drugie Umawiające się Państwo" oznaczają w zależności od kontekstu odpowiednio Rzeczpospolitą Polską i Stany Zjednoczone.

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji w dowolnym czasie przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane ma takie znaczenie, jakie w tym czasie ma ono w prawie tego Państwa dla celów podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przy czym znaczenie pojęcia wynikające z ustawodawstwa podatkowego tego Państwa ma pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym temu pojęciu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

ARTYKUŁ 4

MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która według ustawodawstwa tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce stałego pobytu, miejsce zamieszkania, obywatelstwo, siedzibę zarządu, miejsce rejestracji albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Umawiające się Państwo oraz każdą jednostkę terytorialną lub organy władz lokalnych i rządowych. Jednakże, określenie to nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód, jaki osiąga ze źródeł położonych w tym Państwie lub ze względu na zyski podlegające przypisaniu zakładowi położonemu w tym Państwie.

2. Określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” obejmuje:

- a) fundusz emerytalny utworzony w tym Państwie; oraz

- b) organizację, która została utworzona i jest prowadzona w tym Państwie wyłącznie w celu działalności religijnej, charytatywnej, naukowej, artystycznej, kulturalnej lub edukacyjnej,

niezależnie od tego, czy całość lub część ich dochodów lub zysków może być zwolniona z opodatkowania na podstawie wewnętrznego ustawodawstwa tego Państwa.

3. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas jej status określa się według następujących zasad:

- a) uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie jest możliwe ustalenie, w którym Państwie osoba posiada ośrodek interesów życiowych albo nie ma ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, wówczas będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeśli osoba ta jest obywatelem obu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, właściwe organy Umawiających się Państw podejmą starania rozstrzygnięcia sprawy w drodze wzajemnego porozumienia.

4. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1, spółka ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, wówczas jeżeli została założona lub utworzona na podstawie ustawodawstwa jednego z Umawiających się Państw lub jego jednostki terytorialnej, jednakże nie na podstawie ustawodawstwa drugiego Umawiającego się Państwa lub jego jednostki terytorialnej, taką spółkę uważa się za posiadającą siedzibę tylko w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie.

5. Jeżeli stosownie do postanowień ustępów 1, 2 lub 4, osoba niebędąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, właściwe organy Umawiających się Państw mogą w drodze wzajemnego porozumienia czynić starania w celu określenia sposobu stosowania postanowień niniejszej Konwencji do takiej osoby.

ARTYKUŁ 5 ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.
2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:
 - a) siedzibę zarządu;
 - b) filię;
 - c) biuro;
 - d) fabrykę;
 - e) warsztat; oraz
 - f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom lub każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.
3. Plac budowy, prace konstrukcyjne, montażowe lub instalacyjne, lub urządzenia lub platformy wiertnicze lub statki morskie, wykorzystywane do poszukiwania zasobów naturalnych, stanowią zakład tylko wówczas, gdy trwają one, lub czynności poszukiwawcze są prowadzone, dłużej niż dwanaście miesięcy;
4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:
 - a) użytkowania placówek, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostawy dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
 - b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostawy;
 - c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przetworzenia przez inne przedsiębiorstwo;
 - d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów, albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
 - e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;

- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia którychkolwiek rodzajów działalności, o jakich mowa w literach a) do e), pod warunkiem, że całkowita działalność tej placówki wynikająca z takiego połączenia, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba – inna niż niezależny przedstawiciel, do którego stosuje się postanowienia ustępu 6 - działa w imieniu przedsiębiorstwa i posiada, oraz zwyczajowo wykonuje, pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, wówczas uważa się, że to przedsiębiorstwo posiada w tym Państwie zakład w zakresie każdego rodzaju działalności, którą osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że podejmuje ono w tym Państwie czynności za pośrednictwem pośrednika, generalnego komisanta albo jakiegokolwiek innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że osoby te działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie będzie brany pod uwagę przy ustalaniu, czy którakolwiek ze spółek posiada zakład w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 6

DOCHÓD Z MAJĄTKU NIERUCHOMEGO

1. Dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego położonego w drugim Umawiającym się Państwie, włączając w to dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na którego terytorium dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego (włączając w to żywy inwentarz oraz urządzenia użytkowane w gospodarstwach rolnych i leśnych), prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiągniętego z bezpośredniego używania, dzierżawy lub innych form korzystania z majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa.

ARTYKUŁ 7

ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w ten sposób, zyski podlegające przypisaniu temu zakładowi zgodnie z postanowieniami ustępu 2, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. W rozumieniu niniejszego artykułu, zyskami podlegającymi przypisaniu w każdym Umawiającym się Państwie zakładowi, o którym mowa w ustępie 1, są zyski, które mógłby on osiągnąć, w szczególności w transakcjach z innymi częściami przedsiębiorstwa, gdyby był samodzielny i niezależnym przedsiębiorstwem, zaangażowanym w taką samą lub podobną działalność, prowadzoną w takich samych lub podobnych warunkach, mając na względzie wykonywane funkcje, wykorzystane aktywa oraz ryzyka podejmowane przez przedsiębiorstwo poprzez zakład oraz poprzez inne części przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli, zgodnie z postanowieniami ustępu 2, Umawiające się Państwo skoryguje zyski podlegające przypisaniu zakładowi przedsiębiorstwa jednego z Umawiających się Państw i odpowiednio opodatkuje zyski przedsiębiorstwa, które zostały opodatkowane w drugim Państwie, to drugie Umawiające się Państwo, jeżeli zgadza się z korektą dokonaną przez pierwsze wymienione Państwo, dokona odpowiedniej korekty w zakresie niezbędnym dla uniknięcia podwójnego opodatkowania; jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie zgadza się z dokonaną korektą, Umawiające się Państwa usuną każde podwójne opodatkowanie z tego wynikające w drodze wzajemnego porozumienia.

4. Jeżeli zyski zawierają dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

5. Dla celów stosowania postanowień niniejszego artykułu, artykułu 10 ustęp 6 (Dywidendy), artykułu 11 ustęp 6 (Odsetki), artykułu 13 ustęp 4 (Należności licencyjne), artykułu 14 ustęp 4 (Zyski z przeniesienia własności majątku) oraz artykułu 21 ustęp 2 (Inne dochody), uznaje się, iż jakkolwiek dochód lub zysk podlegający przypisaniu zakładowi w okresie jego istnienia podlega opodatkowaniu w Umawiającym się Państwie, w którym zakład jest położony, nawet jeśli płatności zostały odroczone do czasu, gdy zakład przestał istnieć.

ARTYKUŁ 8

TRANSPORT MORSKI I LOTNICZY

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa osiąmane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
2. W rozumieniu niniejszego artykułu, zyski osiąmane z eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych obejmują, jednak nie ograniczają się do:
 - a) zysków z najmu statków morskich lub statków powietrznych, z załogą i wyposażeniem;
 - b) zysków z najmu, bez załogi i wyposażenia, statków morskich lub statków powietrznych, jeżeli dochód z dzierżawy związany jest z zyskami osiąganymi z eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym; oraz
 - c) zysków z najmu, bez załogi i wyposażenia, statków morskich lub statków powietrznych, jeśli takie statki morskie lub statki powietrzne są eksploatowane w transporcie międzynarodowym przez dzierżawcę.

Zyski osiąmane przez przedsiębiorstwo z krajowego transportu mienia lub pasażerów, wykonywanego w granicach Umawiającego się Państwa, będą traktowane jak zyski z eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym, jeżeli taki transport wykonywany jest jako część transportu międzynarodowego.

3. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa osiąmane z użytkowania, utrzymywania lub dzierżawy kontenerów (włącznie z przyczepami, barkami i podobnym wyposażeniem do transportu kontenerów) podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym takie używanie, obsługa lub dzierżawa, w zależności od konkretnej sytuacji, ma charakter uboczny w stosunku do eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym.
4. Postanowienia ustępu 1 stosuje się także do proporcjonalnego udziału w zyskach pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsięwzięciu lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

ARTYKUŁ 9

PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:
 - a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa; lub

- b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, sprawowaniu kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa oraz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane przez Umawiające się Państwo za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa – i odpowiednio opodatkowuje – zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a drugie Umawiające się Państwo uznaje, iż zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwoma przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

ARTYKUŁ 10 DYWIDENDY

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie dywidendy mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli nie określono inaczej, podatek tak ustalony nie może przekroczyć:

- a) 5 procent kwoty dywidend brutto, jeżeli rzeczywistym beneficjentem jest spółka, która posiada bezpośrednio co najmniej 10 procent prawa głosu w spółce wypłacającej dywidendy;
- b) 15 procent kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Postanowienia niniejszego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, dywidendy nie podlegają opodatkowaniu w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, jeżeli:

- a) rzeczywistym beneficjentem dywidend jest fundusz emerytalny posiadający siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie; oraz
- b) takie dywidendy nie są związane z prowadzoną przez fundusz emerytalny lub poprzez przedsiębiorstwo powiązane działalnością handlową lub gospodarczą.

4. a) Ustępu 2 litery a) nie stosuje się w przypadku dywidend wypłacanych przez U.S. Regulated Investment Company (RIC) lub U.S. Real Estate Investment Trust (REIT). W przypadku dywidend wypłacanych przez RIC, stosuje się ustęp 2 literę b) oraz ustęp 3. W przypadku dywidend wypłacanych przez REIT, ustęp 2 literę b) oraz ustęp 3, stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy:

- i) rzeczywistym beneficjentem dywidend jest osoba fizyczna lub fundusz emerytalny, w każdym z przypadków posiadające nie więcej niż 10 procent udziału w REIT;
- ii) dywidendy są wypłacane z takich akcji, które znajdują się w publicznym obrocie i rzeczywistym beneficjentem dywidend jest osoba posiadająca udział nie większy niż 5 procent w jakiegokolwiek kategorii akcji REIT; lub
- iii) rzeczywistym beneficjentem dywidend jest osoba posiadająca nie więcej niż 10 procent udziału w REIT i REIT jest zróżnicowany;

b) W rozumieniu niniejszego ustępu, REIT jest uważany za „zróżnicowany”, jeżeli wartość któregośkolwiek z pojedynczych udziałów w nieruchomościach nie przekracza 10 procent jego łącznych udziałów w nieruchomościach. W rozumieniu niniejszego przepisu, mienie przejęte nie będzie uważane za udział w nieruchomości. W przypadku, gdy REIT posiada udział w spółce osobowej, jest on traktowany jako bezpośrednio posiadający udział tej spółki osobowej w nieruchomości, w proporcji odpowiadającej jego udziałowi w spółce osobowej;

c) Normy określone w niniejszym ustępie stosuje się również do dywidend wypłacanych przez spółki mające siedzibę w Polsce, w odniesieniu do których właściwe organy w drodze wzajemnego porozumienia ustalą, iż są podobne do spółek amerykańskich, o których mowa w niniejszym ustępie.

5. W rozumieniu niniejszego artykułu, określenie „dywidendy” oznacza dochód z udziałów (akcji) lub z innych praw do udziału w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności,

jak również dochód z innych praw w spółce, który zgodnie z prawem podatkowym Państwa, w którym wypłacający te dywidendy ma siedzibę, jest traktowany pod względem podatkowym jak dochód z udziałów (akcji).

6. Postanowienia ustępów 2 i 3 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony i gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 (Zyski przedsiębiorstw).

7. Umawiające się Państwo nie może obciążać żadnym podatkiem dywidend wypłacanych przez osobę mającą siedzibę w drugim Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie lub w przypadku, gdy dywidendy zostały przypisane do zakładu tam położonego, ani też obciążać niewydzielonych zysków spółki podatkiem od niewydzielonych zysków, z wyjątkiem przypadków określonych w artykule 12 ustęp 1 (Zyski oddziału), nawet gdy wypłacone dywidendy lub niewydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo z dochodów osiągniętych w tym Państwie.

ARTYKUŁ 11 ODSETKI

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie odsetki mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, odsetki o których mowa w ustępie 1 podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym odbiorca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, jeżeli rzeczywisty beneficjent odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie, oraz:

- a) jest to Umawiające się Państwo lub bank centralny, jego jednostka terytorialna, organ władzy lokalnej lub organ statutowy;
- b) odsetki zostały wypłacone przez Umawiające się Państwo, w którym powstały lub przez bank centralny, lub jego jednostkę terytorialną, lub organ władzy lokalnej, lub jego organ statutowy;

- c) odsetki zostały wypłacone w związku z pożyczką, wierzytelnością lub kredytem należącymi, udzielonymi, zapewnionymi, zagwarantowanymi lub ubezpieczonymi przez to Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną, organ statutowy, organ władzy lokalnej lub jego agencję finansowania eksportu;
- d) jest funduszem emerytalnym, jednakże wyłącznie w przypadku, gdy fundusz ten nie uzyskuje odsetek w związku z prowadzoną bezpośrednio lub pośrednio działalnością gospodarczą; lub
- e) jest także:
 - i) bankiem;
 - ii) instytucją ubezpieczeniową; lub
 - iii) przedsiębiorstwem, które nie jest powiązane z osobą wypłacającą odsetki, oraz którego dochód brutto w sposób istotny pochodzi z aktywnego i regularnego prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na udzielaniu pożyczek lub finansowaniu (innym niż bank w rozumieniu punktu i) litery e) niniejszego ustępu). Dla celów niniejszego punktu iii) litery e), określenie „udzielanie pożyczek lub finansowanie” odnosi się do działalności gospodarczej polegającej na:
 - A) udzielaniu pożyczek;
 - B) nabywaniu lub dyskontowaniu należności, weksli lub zobowiązań do spłat ratalnych;
 - C) zaangażowaniu w leasing finansowy (włącznie z nabywaniem, obsługą oraz rozporządzaniem leasingiem finansowym oraz związanymi z nim składnikami majątku);
 - D) wystawianiu akredytyw oraz udzielaniu gwarancji; lub
 - E) prowadzeniu obsługi kart płatniczych i kredytowych.

4. Bez względu na postanowienia ustępów 2 i 3:

- a) odsetki wypłacane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, których wysokość została określona w odniesieniu do wysokości przychodu, sprzedaży, dochodu, zysku lub innych przepływów pieniężnych dłużnika lub osoby powiązanej z dłużnikiem, jakiejkolwiek zmiany w wartości jakiegokolwiek mienia należącego do dłużnika lub osoby powiązanej z dłużnikiem, lub jakiejkolwiek dywidendy, wypłaty ze spółki osobowej

lub podobnej płatności dokonanej przez dłużnika lub osobę powiązaną z dłużnikiem i wypłacone osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 15 procent kwoty brutto tych odsetek;

- b) Umawiające się Państwo może – zgodnie ze swoim wewnętrznym prawem – opodatkować należne odsetki odnoszące się do relacji właścicielskich względem mechanizmu użytego do sekurytyzacji pożyczek hipotecznych lub innych aktywów, w zakresie takim, w jakim kwota należnych odsetek przewyższa zyski z porównywalnych instrumentów dłużnych, tak jak określa to prawo wewnętrzne tego Państwa.

5. Określenie „odsetki” użyte w niniejszym artykule oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności zabezpieczonych jak i niezabezpieczonych hipoteką i zarówno zawierających bądź nie prawo do udziału w zyskach osiągniętych przez dłużnika, a w szczególności dochody z państwowych papierów wartościowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami lub nagrodami związanymi z takim papierami wartościowymi, obligacjami lub skryptami dłużnymi, jak również jakiegokolwiek inny dochód, który zgodnie z prawem podatkowym Umawiającego się Państwa, w którym dochód powstaje, został zrównany z dochodem z pożyczki pieniężnej. Dochodu, o którym mowa w artykule 10 (Dywidendy) oraz opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty, nie uważa się za odsetki dla celów niniejszej Konwencji.

6. Postanowienia ustępów 1, 2 i 3 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent odsetek, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony i jeżeli wierzytelność, z tytułu której wypłacane są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 (Zyski przedsiębiorstw).

7. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z działalnością którego powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest ponoszona przez ten zakład, to uważa się, że odsetki takie powstają w tym Państwie, w którym położony jest zakład.

8. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą odsetki a rzeczywistym beneficjentem lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota odsetek, związanych z zadłużeniem, z tytułu którego są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy osobą wypłacającą a rzeczywistym beneficjentem bez tych powiązań, wówczas postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka

ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego z Umawiających się Państw, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 12 ZYSKI ODDZIAŁU

1.
 - a) Spółka mająca siedzibę w jednym z Umawiających się Państw i posiadająca zakład w drugim Umawiającym się Państwie lub podlegająca opodatkowaniu w tym drugim Państwie w odniesieniu do jej dochodu netto, który może być opodatkowany w tym drugim Państwie zgodnie z postanowieniami artykułu 6 (Dochód z majątku nieruchomego) lub zgodnie z postanowieniami artykułu 14 ustęp 1 (Zyski z przeniesienia własności majątku), może zostać poddana w tym drugim Państwie dodatkowemu opodatkowaniu, oprócz podatku nakładanego stosownie do innych postanowień niniejszej Konwencji.
 - b) Jednakże, takie opodatkowanie może zostać nałożone:
 - i) wyłącznie na część zysków spółki podlegających przypisaniu zakładowi oraz na część dochodów, o których mowa w literze a), które podlegają opodatkowaniu zgodnie z postanowieniami artykułu 6 lub artykułu 14 ustęp 1, które w przypadku Stanów Zjednoczonych odpowiadają kwocie stanowiącej odpowiednik dywidendy od takich zysków lub dochodu, oraz w przypadku Polski, kwoty analogicznej do kwoty stanowiącej równowartość dywidendy; oraz
 - ii) według stawki nieprzekraczającej stawki określonej w artykule 10 ustęp 2 litera a) (Dywidendy).
2. Nadwyżkę, o ile taka występuje, kwoty odsetek podlegających przypisaniu do zysków spółki mającej siedzibę w Umawiającym się Państwie, które:
 - a) podlegają przypisaniu do zakładu położonego w drugim Umawiającym się Państwie (włącznie z zyskami, o których mowa w artykule 14 ustęp 4); lub
 - b) podlegają opodatkowaniu w drugim Umawiającym się Państwie zgodnie z postanowieniami artykułu 6 lub artykułu 14 ustęp 1,

ponad odsetki wypłacone z tytułu zadłużenia związanego z tym zakładem lub w przypadku zysków podlegających opodatkowaniu zgodnie z postanowieniami artykułu 6, lub artykułu 14 ustęp 1, ponad odsetki wypłacone z tytułu zadłużenia związanego z tym handlem lub działalnością gospodarczą w tym Państwie, uważa się za powstałą w tym Państwie oraz uzyskaną przez rzeczywistego beneficjenta mającego miejsce

zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie. Podatek nałożony na takie odsetki zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu nie przekroczy odpowiednich stawek określonych w artykule 11 ustęp 2 (Odsetki).

ARTYKUŁ 13 NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie należności mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent należności licencyjnych ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty należności licencyjnych brutto.

3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza:

- a) wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z korzystaniem lub prawem do korzystania z wszelkich praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego, naukowego, lub innego (włącznie z filmami dla kin oraz filmami lub taśmami transmitowanymi w radio lub telewizji), patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii, lub procesu produkcyjnego, lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej;
- b) zyski osiągnęte z tytułu przeniesienia jakiejkolwiek własności, o której mowa w literze a), w zakresie, w jakim zysk jest uzależniony od produktywności, wykorzystania lub rozporządzenia własnością; oraz
- c) jakiejkolwiek płatności otrzymywane za użytkowanie lub prawo do użytkowania jakiegokolwiek urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 (Zyski przedsiębiorstw).

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie wyłącznie w takim zakresie, w jakim takie należności licencyjne są płatnościami

dokonywanymi w związku z użytkowaniem lub prawem do użytkowania własności lub praw określonych w ustępie 3 w tym Umawiającym się Państwie.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą a rzeczywistym beneficjentem lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych płacona za korzystanie, prawo lub informację, przekracza kwotę, którą osoba wypłacająca należności i rzeczywisty beneficjent uzgodniliby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 14

ZYSKI Z PRZENIESIENIA WŁASNOŚCI MAJĄTKU

1. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z tytułu przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 (Dochód z majątku nieruchomego) i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, które związane są z przeniesieniem prawa własności udziałów w nieruchomości w Stanach Zjednoczonych ("United States real property interest") mogą być opodatkowane przez Stany Zjednoczone i zgodnie z prawem wewnętrznym Stanów Zjednoczonych.

3. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Stanach Zjednoczonych, z tytułu przeniesienia własności:

- a) udziałów (akcji), włącznie z prawami do nabycia udziałów (akcji), których więcej niż 50 procent wartości pochodzi bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomego położonego w Polsce; oraz
- b) udziałów w spółce osobowej lub funduszu powierniczym (trust), w takim zakresie, w jakim aktywa spółki osobowej lub funduszu powierniczego (trustu) składają się łącznie więcej niż w 50 procentach z majątku nieruchomego położonego w Polsce, lub z udziałów (akcji), o których mowa w literze a);

mogą być opodatkowane w Polsce.

4. Zyski z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, łącznie z tymi zyskami, które pochodzą z tytułu przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

5. Zyski osiągnięte przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z tytułu przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, lub majątku ruchomego związanego z eksploatowaniem takich statków morskich lub statków powietrznych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

6. Zyski osiągnięte przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z tytułu przeniesienia własności kontenerów (włącznie z przyczepami, barkami oraz urządzeniami związanymi z transportem kontenerów) wykorzystywanych do transportu dóbr lub towarów w transporcie międzynarodowym, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

7. Zyski z tytułu przeniesienia własności majątku innego, niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3, 4, 5 i 6 niniejszego artykułu podlegają opodatkowaniu wyłącznie w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 15

DOCHODY Z PRACY NAJEMNEJ

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16 (Wynagrodzenia dyrektorów), 18 (Emerytury, ubezpieczenia społeczne, renty kapitałowe, alimenty, świadczenia na rzecz dzieci) i 19 (Funkcje publiczne), pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenie uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca wynagrodzenia przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym;
- b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie posiada miejsca zamieszkania ani siedziby w drugim Państwie; oraz
- c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład, który pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenie określone w ustępie 1, uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, w związku z wykonywaniem pracy najemnej na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego, eksploatowanego w transporcie międzynarodowym, jako członek załogi statku morskiego lub statku powietrznego, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 16 WYNAGRODZENIA DYREKTORÓW

Wynagrodzenia dyrektorów oraz inne podobne świadczenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu członkostwa w zarządzie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

ARTYKUŁ 17 ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Dochód osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie uzyskany z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, osobiście wykonywanej w tym charakterze w drugim Umawiającym się Państwie, który zostałby zwolniony z opodatkowania w tym drugim Umawiającym się Państwie na podstawie postanowień artykułów 7 (Zyski przedsiębiorstw) oraz 15 (Dochód z pracy najemnej), może być opodatkowany w tym drugim Państwie, z wyjątkiem przypadku gdy kwota przychodów brutto uzyskanych przez takiego artystę lub sportowca, włącznie ze zwróconymi wydatkami lub wydatkami poniesionymi na jego rzecz, z tytułu takiej działalności, nie przekracza kwoty 20 tysięcy dolarów amerykańskich lub jej ekwiwalentu w polskim prawnym środku płatniczym w danym roku podatkowym, w którym przypada płatność.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada na rzecz tego artysty lub sportowca, lecz innej osobie, wówczas dochód ten, bez względu na postanowienia artykułów 7 i 15 niniejszej Konwencji, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana, chyba że umowa, zgodnie z którą osobista działalność jest wykonywana, daje prawo tej innej osobie do wyznaczenia osoby fizycznej, która będzie wykonywać tę osobistą działalność.

ARTYKUŁ 18
EMERYTURY, UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE, RENTY
KAPITAŁOWE, ALIMENTY, ŚWIADCZENIA NA RZECZ DZIECI

1. Emerytury, renty kapitałowe i inne podobne świadczenia wypłacane rzeczywistemu beneficjentowi mającemu miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, emerytury i inne podobne świadczenia powstające w Umawiającym się Państwie, które w momencie uzyskania byłyby zwolnione z opodatkowania gdyby rzeczywisty beneficjent miał miejsce zamieszkania w tym Państwie, są zwolnione z opodatkowania w Umawiającym się Państwie, w którym rzeczywisty beneficjent ma miejsce zamieszkania.
3. Bez względu na postanowienia ustępu 1, płatności dokonywane przez Umawiające się Państwo zgodnie z postanowieniami przepisów o ubezpieczeniu społecznym lub podobnych przepisów tego Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie lub obywatelowi Stanów Zjednoczonych, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie.
4. Jeżeli osoba fizyczna, mająca miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw, jest członkiem lub beneficjentem, lub uczestnikiem funduszu emerytalnego, mającego siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to dochód osiągnięty przez fundusz emerytalny może zostać opodatkowany jako dochód tej osoby fizycznej tylko w takim przypadku i, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 1, w takim zakresie, w jakim dochód ten został wypłacony z funduszu emerytalnego osobie fizycznej, lub na jej rzecz (a nie przekazany do innego funduszu emerytalnego w tym drugim Umawiającym się Państwie).
5. Alimony wypłacane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie oraz okresowe płatności na utrzymanie dziecka dokonywane zgodnie z postanowieniami pisemnej umowy o separacji lub orzeczeniem o rozwodzie, separacji lub przymusowym świadczeniu alimentacyjnym, wypłacane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, będą zwolnione z opodatkowania w obu Umawiających się Państwach. Określenie „alimony” w rozumieniu niniejszego ustępu oznacza okresowe płatności dokonywane zgodnie z postanowieniami pisemnej umowy o separacji lub orzeczeniem o rozwodzie, separacji lub przymusowym świadczeniu alimentacyjnym, których odbiorca podlega opodatkowaniu, z uwagi na te płatności, zgodnie z prawem wewnętrznym Państwa, w którym ma on miejsce zamieszkania.

ARTYKUŁ 19 FUNKCJE PUBLICZNE

1.
 - a) Pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ władzy rządowej i lokalnej osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, z zastrzeżeniem litery b) niniejszego ustępu;
 - b) Jednakże, takie pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie przez osobę, która ma miejsce zamieszkania w tym Państwie i która:
 - i) jest obywatelem tego Państwa; lub
 - ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
2.
 - a) Bez względu na postanowienia Artykułu 18 ustęp 1 (Emerytury, ubezpieczenia społeczne, renty kapitałowe, alimenty, świadczenia na rzecz dzieci), wszelkie emerytury, renty, renty kapitałowe i inne świadczenia o podobnym charakterze wypłacane lub pochodzące z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, lub jego jednostkę terytorialną albo organ władzy rządowej lub lokalnej (inne niż płatności, o których mowa w artykule 18 ustęp 2), osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej, lub organów, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie;
 - b) Jednakże, takie emerytury, renty i inne świadczenia o podobnym charakterze, podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna posiada w nim miejsce zamieszkania i jest obywatelem tego Państwa.
3. Postanowienia artykułów 15 (Dochody z pracy najemnej), 16 (Wynagrodzenia dyrektorów), 17 (Artyści i sportowcy) i 18 (Emerytury, ubezpieczenia społeczne, renty kapitałowe, alimenty, świadczenia na rzecz dzieci) niniejszej Konwencji mają zastosowanie do pensji, wynagrodzeń, emerytur, rent i innych podobnych świadczeń wypłacanych z tytułu świadczenia usług pozostających w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ władzy lokalnej lub rządowej.

ARTYKUŁ 20

STUDENCI I PRAKTYKANCI

1. Świadczenia, inne niż wynagrodzenie za pracę, otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, ucznia lub praktykanta, który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie głównie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa. Zwolnienie z opodatkowania, o którym mowa w niniejszym ustępie, stosuje się do praktykantów wyłącznie przez okres nie przekraczający jednego roku od dnia pierwszego przyjazdu do pierwszego wymienionego Państwa, w celu odbycia praktyki.

2. Dochody, będące wynagrodzeniem za pracę, osiąmane przez studenta, ucznia lub praktykanta, o którym mowa w ustępie 1, będą zwolnione z opodatkowania w Umawiającym się Państwie, w którym student, uczeń lub praktykant czasowo przebywa, do kwoty nieprzekraczającej rocznie łącznie 9 tysięcy dolarów amerykańskich lub jej ekwiwalentu w polskim prawnym środku płatniczym.

3. W rozumieniu niniejszego artykułu, praktykantem jest osoba fizyczna, która:

- a) przebywa czasowo w Umawiającym się Państwie w celu zapewnienia jej praktyki koniecznej do wykonywania przez nią zawodu lub uzyskania specjalizacji zawodowej; lub
- b) przebywa czasowo w Umawiającym się Państwie jako pracownik najemny, bądź kontraktowy, osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, głównie w celu nabycia doświadczenia o charakterze technicznym, zawodowym lub gospodarczym od osoby innej niż ta osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie (lub osoby powiązanej z tą osobą mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie).

ARTYKUŁ 21

INNE DOCHODY

1. Części dochodu otrzymane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, które zostały uzyskane przez rzeczywistego beneficjenta mającego miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie, bez względu na to, gdzie są osiąmane, nieobjęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Konwencji, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodu innego niż dochód z majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 ustęp 2 (Dochód z majątku nieruchomego), jeżeli osoba osiągająca taki dochód, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony i gdy prawo lub majątek, z tytułu którego dochód jest wypłacany, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu. W takim przypadku, stosuje się postanowienia artykułu 7 (Zyski przedsiębiorstw).

ARTYKUŁ 22

OGRANICZENIE KORZYŚCI UMOWNYCH

1. Z zastrzeżeniem innych postanowień niniejszego artykułu, osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie nie będzie uprawniona do korzyści wynikających z niniejszej Konwencji, w innych przypadkach przyznanych osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, chyba że taka osoba jest „osobą uprawnioną do korzyści umownych” zgodnie z definicją, o której mowa w ustępie 2.

2. Osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie będzie osobą uprawnioną do korzyści umownych w danym roku podatkowym, jeżeli osoba ta jest:

- a) osobą fizyczną;
- b) Umawiającym się Państwem, jego jednostką terytorialną lub organem władz lokalnych, lub agencją lub organem tego Państwa, jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej;
- c) spółką, jeżeli:
 - i) podstawowy rodzaj jej akcji (oraz każdy nieproporcjonalny rodzaj akcji) jest przedmiotem regularnego obrotu na jednej lub więcej z uznanych giełd papierów wartościowych, oraz:
 - A) jej podstawowy rodzaj akcji znajduje się przede wszystkim w obrocie na jednej lub więcej z uznanych giełd papierów wartościowych znajdujących się w Umawiającym się Państwie, w którym spółka ma siedzibę (lub, w przypadku spółki mającej siedzibę w Polsce, na uznanej giełdzie papierów wartościowych znajdującej się w jednym z państw Unii Europejskiej lub w jakimkolwiek innym państwie będącym członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), lub w przypadku spółki mającej siedzibę w Stanach Zjednoczonych, na uznanej giełdzie papierów

wartościowych znajdujące się w innym państwie, które jest członkiem Północnoamerykańskiego Układu Wolnego Handlu (NAFTA)); lub

- B) podstawowe miejsce zarządzania i kontroli nad spółką znajduje się w Umawiającym się Państwie, w którym ma ona siedzibę; lub
- ii) co najmniej 50 procent łącznych praw głosu i wartości akcji (oraz co najmniej 50 procent każdego nieproporcjonalnego rodzaju akcji) w spółce, należy bezpośrednio lub pośrednio do pięciu lub mniej spółek uprawnionych do korzyści umownych zgodnie z postanowieniami punktu i) niniejszej litery, pod warunkiem, iż w przypadku własności pośredniej, każdy z pośrednich właścicieli ma siedzibę w jednym z Umawiających się Państw;
- d) osobą, o której mowa w artykule 4 ustęp 2 (Miejsce zamieszkania lub siedziba), pod warunkiem, iż w przypadku osoby, o której mowa w literze a) tego ustępu, ponad 50 procent beneficjentów, lub członków, lub uczestników tej osoby jest osobami fizycznymi mającymi miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw; lub
- e) osobą inną niż osoba fizyczna, jeżeli:
 - i) przez co najmniej połowę dni w roku podatkowym, osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Umawiającym się Państwie i uprawnione do korzyści wynikających z niniejszej Konwencji zgodnie z postanowieniami litery a), litery b), punktu i) litery c), litery d) niniejszego ustępu, posiadają bezpośrednio lub pośrednio akcje lub inne prawa udziałowe, stanowiące co najmniej 50 procent łącznego prawa głosu i wartości praw udziałowych (oraz co najmniej 50 procent każdego nieproporcjonalnego rodzaju akcji) osoby, pod warunkiem, iż w przypadku własności pośredniej, każdy z pośrednich właścicieli ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Umawiających się Państw; oraz
 - ii) mniej, niż 50 procent dochodu brutto tej osoby w roku podatkowym, obliczonego na zasadach określonych przez państwo miejsca zamieszkania lub siedziby tej osoby, zostało wypłacone lub zarachowane, bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz osób nie mających miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym z Umawiających się Państw i nie uprawnionych do korzyści wynikających z niniejszej Konwencji zgodnie z postanowieniami litery a), litery b), punktu i) litery c), litery d) niniejszego ustępu, w formie płatności podlegających odliczeniu dla celów podatków objętych postanowieniami niniejszej Konwencji w państwie miejsca zamieszkania lub

siedziby tej osoby (jednak z wyłączeniem płatności, określonych na zasadzie ceny rynkowej (arm's length), dokonywanych w toku zwykłej działalności gospodarczej za usługi lub aktywa materialne.

3. Spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na fakt, iż może nie być osobą uprawnioną do korzyści umownych, może skorzystać z przywilejów, które w innym przypadku byłyby przyznane niniejszą Konwencją osobom mającym siedzibę w Umawiającym się Państwie, w odniesieniu do danego dochodu, o ile spełni wszelkie inne określone warunki niezbędne dla skorzystania z takich przywilejów oraz:

- a) co najmniej 95 procent łącznego prawa głosu i wartości jej akcji (udziałów) (oraz co najmniej 50 procent każdego nieproporcjonalnego rodzaju akcji (udziałów)) należy bezpośrednio lub pośrednio do siedmiu lub mniej spółek będących beneficjentami ekwiwalentnymi; oraz
- b) mniej, niż 50 procent dochodu brutto tej spółki w roku podatkowym, ustalonego w państwie miejsca siedziby tej spółki, zostało wypłacone lub zarachowane, bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz osób nie będących beneficjentami ekwiwalentnymi, w formie płatności podlegających odliczeniu dla celów podatków objętych postanowieniami niniejszej Konwencji w państwie siedziby tej spółki (jednak z wyłączeniem płatności, określonych na zasadzie ceny rynkowej (arm's length), dokonywanych w toku zwykłej działalności gospodarczej za usługi lub aktywa materialne).

- 4.
- a) Osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie będzie mogła skorzystać z przywilejów przyznanych niniejszą Konwencją, w odniesieniu do danego dochodu uzyskanego w drugim Umawiającym się Państwie, bez względu na fakt, czy osoba ta jest osobą uprawnioną do korzyści umownych, jeżeli osoba ta aktywnie prowadzi handel lub działalność gospodarczą w pierwszym wymienionym Państwie (inną niż działalność gospodarcza polegająca na inwestowaniu lub zarządzaniu inwestycjami na własny rachunek, chyba że działalnością tą jest działalność bankowa, ubezpieczeniowa lub obrotu papierami wartościowymi, prowadzona przez bank, firmę ubezpieczeniową lub licencjonowanego maklera papierów wartościowych) oraz dochód uzyskany w drugim Umawiającym się Państwie został osiągnięty w związku lub przy okazji tego handlu lub działalności gospodarczej;
 - b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga dochód z handlu lub działalności gospodarczej prowadzonej przez tę osobę w drugim Umawiającym się Państwie, lub uzyskuje dochód powstający w drugim Umawiającym się Państwie od osoby powiązanej, warunki określone w literze a) będą uważane za spełnione w odniesieniu do takiego dochodu wyłącznie w

przypadku, gdy wielkość handlu lub działalności gospodarczej prowadzonych przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie jest istotna w stosunku do handlu lub działalności gospodarczej prowadzonych przez tę osobę, lub osobę powiązaną, w drugim Umawiającym się Państwie. Dla celów niniejszego ustępu, ocena istotności wielkości handlu lub działalności gospodarczej zostanie przeprowadzona na podstawie całokształtu faktów i okoliczności;

- c) Dla celów niniejszego ustępu, działalność wykonywana przez osoby powiązane z daną osobą, będzie uważana za wykonywaną przez tę osobę. Osoba będzie uważana za powiązaną z inną osobą, jeżeli posiada ona co najmniej jej 50 procent praw udziałowych (lub, w przypadku spółki, co najmniej 50 procent łącznego prawa głosu i wartości jej akcji, lub udziału w spółce), lub inna osoba posiada co najmniej 50 procent praw udziałowych (lub, w przypadku spółki, co najmniej 50 procent łącznego prawa głosu i wartości jej akcji, lub udziału w spółce) w każdej z tych osób. W każdym przypadku, osoba będzie uważana za powiązaną z inną osobą, jeżeli z całokształtu faktów i okoliczności wynika, iż osoba ta sprawuje kontrolę nad drugą osobą, lub obie osoby znajdują się pod kontrolą tej samej osoby lub osób trzecich.

5. Osoba mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie będzie mogła również skorzystać z przywilejów, w innym wypadku przyznanych niniejszą Konwencją osobom mającym siedzibę w tym Państwie, jeżeli osoba ta pełni funkcje siedziby głównej (headquarters company) dla wielonarodowej grupy przedsiębiorstw i osoba ta spełni wszelkie warunki niezbędne dla skorzystania z takich przywilejów, inne niż określone w niniejszym artykule. Osoba będzie uważana za siedzibę główną dla celów niniejszego ustępu, wyłącznie w przypadku, gdy:

- a) wykonuje istotną część całkowitego nadzoru oraz administrowania grupą, co może obejmować, jednakże nie może ograniczać się głównie do finansowania grupy;
- b) grupa przedsiębiorstw składa się z przedsiębiorstw mających siedzibę, oraz aktywnie zaangażowanych w działalność gospodarczą, w co najmniej pięciu państwach, a działalność gospodarcza prowadzona w każdym z tych pięciu państw (lub pięciu grup państw) generuje co najmniej 10 procent dochodu brutto grupy;
- c) działalność gospodarcza prowadzona w jakimkolwiek państwie innym niż Umawiające się Państwo, w którym spółka pełniąca funkcje siedziby głównej ma siedzibę, generuje mniej niż 50 procent dochodu brutto grupy;
- d) nie więcej niż 25 procent jej dochodu brutto zostało uzyskane w drugim Umawiającym się Państwie;

- e) osoba ta posiada i wykonuje niezależną, uznaniową władzę podczas pełnienia funkcji, o których mowa w literze a);
- f) osoba ta podlega takim samym zasadom opodatkowania w państwie swojej siedziby jak osoby, o których mowa w ustępie 4; oraz
- g) dochód uzyskany w drugim Umawiającym się Państwie został osiągnięty w związku, lub wynika z aktywnej działalności gospodarczej, o której mowa w literze b).

Jeżeli warunki dotyczące dochodu brutto określone w literach b), c) lub d) niniejszego ustępu nie zostały spełnione, to jednak będą uważane za spełnione w przypadku, gdy wymagane wskaźniki zostały spełnione w przypadku uśrednienia dochodu brutto w okresie czterech poprzednich lat.

6. Bez względu na uprzednie postanowienia niniejszego artykułu, w przypadku gdy przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uzyskuje dochód w drugim Umawiającym się Państwie i dochód ten podlega przypisaniu do zakładu, który przedsiębiorstwo posiada w państwie trzecim, korzyści podatkowe, które w innym przypadku zostałyby przyznane na podstawie innych postanowień niniejszej Konwencji, nie zostaną przyznane w odniesieniu do tego dochodu, jeżeli zyski tego zakładu podlegają łącznej efektywnej stopie opodatkowania w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie oraz trzecim państwie, która jest niższa niż 60 procent podstawowej stawki dotyczącej opodatkowania spółek, mającej zastosowanie w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie. Jakiegokolwiek dywidendy, odsetki lub należności licencyjne, do których mają zastosowanie postanowienia niniejszego ustępu, podlegają opodatkowaniu w drugim Umawiającym się Państwie według stawki nieprzekraczającej 15 procent ich kwoty brutto. Jakiegokolwiek inny dochód, do którego mają zastosowanie postanowienia niniejszego ustępu, podlega opodatkowaniu na zasadach określonych w prawie wewnętrznym drugiego Umawiającego się Państwa, bez względu na jakiegokolwiek inne postanowienia Konwencji. Postanowienia niniejszego ustępu nie mają zastosowania, jeżeli:

- a) w przypadku należności licencyjnych, zostały one otrzymane jako wynagrodzenie za korzystanie lub prawo do korzystania, z wartości niematerialnych i prawnych wytworzonych lub rozwiniętych przez zakład; lub
- b) w przypadku każdego innego dochodu, został on uzyskany w drugim Umawiającym się Państwie w związku, lub wynika z prowadzenia przez zakład aktywnego handlu lub działalności gospodarczej w trzecim państwie (innych niż działalność gospodarcza polegająca na inwestowaniu, zarządzaniu inwestycjami lub zwykłym utrzymywaniu inwestycji na rzecz przedsiębiorstwa, chyba że tą działalnością jest obrót papierami wartościowymi, prowadzony przez licencjonowanego maklera papierów wartościowych).

7. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie nie jest osobą uprawnioną do korzyści umownych stosownie do postanowień

ustępu 2, ani też nie może skorzystać z przywilejów umownych, w odniesieniu do danego dochodu, na zasadach określonych w ustępie 3 niniejszego artykułu, to mimo to właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa może przyznać korzyści wynikające z niniejszej Konwencji, lub przywileje umowne w odniesieniu do danego dochodu, jeżeli ustali, iż jednym z głównych celów utworzenia, nabycia lub utrzymywania tej osoby oraz prowadzenia przez nią działalności, nie jest uzyskanie korzyści wynikających z niniejszej Konwencji.

Właściwy organ Państwa, w którym powstał dochód, przed zaprzeczeniem korzyści wynikających z Konwencji, przyznawanych na zasadach określonych w niniejszym ustępie, skonsultuje się z właściwym organem drugiego Państwa.

8. W rozumieniu niniejszego artykułu:

- a) określenie „uznana giełda papierów wartościowych” oznacza:
 - i) System NASDAQ należący do National Association of Securities Dealers, Inc. oraz jakąkolwiek giełdę papierów wartościowych zarejestrowaną przez U.S. Securities and Exchange Commission jako krajowa giełda papierów wartościowych, zgodnie z postanowieniami U.S. Securities Exchange Act z 1934 r.;
 - ii) Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie;
 - iii) giełdy papierów wartościowych zlokalizowane w Amsterdamie, Brukseli, Budapeszcie, Frankfurtu, Londynie, mieście Meksyk, Montrealu, Paryżu, Toronto, Wiedniu i Zurychu;
 - iv) jakąkolwiek inną giełdę papierów wartościowych uzgodnioną przez właściwe organy;
- b) określenie „podstawowy rodzaj akcji” oznacza akcje zwykłe (ordinary lub common shares) w spółce, pod warunkiem, że ten rodzaj akcji reprezentuje większość praw głosu i wartości akcji w spółce. Jeżeli żaden z pojedynczych rodzajów akcji zwykłych nie reprezentuje większości prawa głosu i wartości akcji w spółce, „podstawowym rodzajem akcji” są te rodzaje akcji, które łącznie reprezentują większość prawa głosu i wartości akcji w spółce;
- c) określenie „nieproporcjonalny rodzaj akcji” oznacza jakiegokolwiek rodzaj akcji w spółce mającej siedzibę w jednym z Umawiających się Państw, który uprawnia akcjonariusza do nieproporcjonalnie wyższego udziału, poprzez dywidendy, wypłaty związane z umorzeniem lub w inny sposób, w przychodach generowanych w drugim Państwie przez określone aktywa lub działalność spółki;
- d) akcje spółki znajdują się „przede wszystkim w obrocie”, jeżeli liczba akcji w podstawowym pakiecie akcji spółki, które znajdują się w obrocie w danym roku podatkowym na wszystkich uznanych giełdach papierów wartościowych zlokalizowanych w Umawiającym się

Państwie, w którym spółka ma siedzibę (lub, w przypadku spółki mającej siedzibę w Polsce, na uznanych giełdach papierów wartościowych znajdujących się w Unii Europejskiej lub innym państwie będącym członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), lub w przypadku spółki mającej siedzibę w Stanach Zjednoczonych, na uznanych giełdach papierów wartościowych znajdujących się w innym państwie, które jest członkiem Północnoamerykańskiego Układu Wolnego Handlu (NAFTA)), przekracza liczbę akcji w podstawowym pakiecie akcji spółki, które znajdują się w obrocie w danym roku podatkowym na giełdzie papierów wartościowych utworzonej w jakimkolwiek innym państwie;

- e) „podstawowe miejsce zarządzania i kontroli” nad spółką znajduje się w Umawiającym się Państwie, w którym spółka ta ma siedzibę, wyłącznie w przypadku, gdy organy wykonawcze oraz wyższa kadra zarządzająca wykonują w tym Państwie codzienne obowiązki związane z podejmowaniem strategicznych, finansowych i operacyjnych decyzji na rzecz spółki (włącznie z jej spółkami bezpośrednio lub pośrednio zależnymi) w większym zakresie niż w jakimkolwiek innym państwie, oraz pracownicy takich osób wykonują w tym Państwie codzienne obowiązki związane z przygotowaniem lub podejmowaniem tych decyzji w większym zakresie niż w jakimkolwiek innym państwie.
- f) określenie „beneficjent ekwiwalentny” oznacza osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie będącym członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) lub członkiem Północnoamerykańskiego Układu Wolnego Handlu (NAFTA), jednakże wyłącznie w przypadku, gdy taka osoba:
 - i) A) byłaby uprawniona do wszelkich korzyści umownych wynikających z pełnej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo będące członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) lub członka Północnoamerykańskiego Układu Wolnego Handlu (NAFTA), z Państwem, od którego żąda się przyznania korzyści umownych wynikających z niniejszej Konwencji, na zasadach wynikających z przepisów analogicznych do postanowień litery a), litery b), punktu i) litery c), litery d) ustępu 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem, że gdyby taka umowa nie zawierała pełnego artykułu regulującego ograniczenie korzyści umownych, osoba ta byłaby uprawniona do korzyści wynikających z niniejszej Konwencji na zasadach wynikających z postanowień litery a), litery b), punktu i) litery c), litery d) ustępu 2 niniejszego artykułu, gdyby ta osoba miała miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Państw na zasadach określonych w artykule 4 niniejszej Konwencji; oraz

B) w odniesieniu do dochodu, o którym mowa w artykule 10 (Dywidendy), 11 (Odsetki) lub 13 (Należności licencyjne) niniejszej Konwencji, byłaby uprawniona na zasadach określonych w takiej umowie do zastosowania stawki podatkowej w odniesieniu do określonej kategorii dochodu, dla której ubiega się o przyznanie korzyści umownych wynikających z niniejszej Konwencji, która nie jest wyższa, aniżeli stawka mająca zastosowanie zgodnie z niniejszą Konwencją; lub

ii) jest osobą mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, która jest uprawniona do korzyści wynikających z niniejszej Konwencji, na zasadach wynikających z postanowień litery a), litery b), punktu i) litery c), litery d) ustępu 2 niniejszego artykułu; oraz

g) w odniesieniu do dywidend, odsetek oraz należności licencyjnych powstających w Polsce i uzyskanych przez spółkę uprawnioną mającą siedzibę w Stanach Zjednoczonych, spółka mająca siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej będzie uważana za spełniającą warunki określone w literze f) i) B) niniejszego ustępu dla celów określenia, czy taka spółka mająca siedzibę w Stanach Zjednoczonych jest uprawniona do korzyści umownych zgodnie z ustępem 3, jeżeli wypłata dywidend, odsetek lub należności licencyjnych powstających w Polsce i wypłaconych bezpośrednio takiej osobie mającej siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej, byłaby zwolniona z opodatkowania na zasadach określonych w jakiegokolwiek dyrektywie Unii Europejskiej, bez względu na to, że umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania zawarta przez Polskę z tym państwem członkowskim Unii Europejskiej przewiduje wyższą stawkę podatkową dla takiej płatności, niż stawka podatkowa mająca zastosowanie w odniesieniu do takiej spółki mającej siedzibę w Stanach Zjednoczonych, zgodnie z artykułem 10, 11 lub 13 niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 23

UNIKANIE PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1. W przypadku Polski, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Stanach Zjednoczonych, Polska zwolni taki

dochód z opodatkowania, z zastrzeżeniem postanowień litery b) niniejszego ustępu;

- b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub zyski z przeniesienia własności majątku, które zgodnie z postanowieniami artykułów 10 (Dywidendy), 11 (Odsetki), 13 (Należności licencyjne), 14 (Zyski z przeniesienia własności majątku) lub 21 (Inne dochody) mogą być opodatkowane w Stanach Zjednoczonych, Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu lub zysków z przeniesienia własności majątku tej osoby kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Stanach Zjednoczonych. Jednakże takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód lub zyski z przeniesienia własności majątku uzyskane w Stanach Zjednoczonych;
- c) Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Konwencji dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, wówczas Polska może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód.

2. Zgodnie z postanowieniami prawa Stanów Zjednoczonych i z zachowaniem przewidzianych w nim ograniczeń (z uwzględnieniem dokonywanych zmian bez naruszenia podstawowych zasad) Stany Zjednoczone zezwolą obywatelom lub osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w Stanach Zjednoczonych na zaliczenie na poczet podatku Stanów Zjednoczonych, mającego zastosowanie do obywateli lub osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Stanach Zjednoczonych:

- a) podatku od dochodu zapłaconego lub należnego w Polsce, przez taką osobę lub obywatela, lub w ich imieniu; oraz
- b) w przypadku spółki Stanów Zjednoczonych posiadającej co najmniej 10 procent prawa głosu w spółce mającej siedzibę w Polsce i z której spółka Stanów Zjednoczonych otrzymuje dywidendy, podatek dochodowy zapłacony lub należny w Polsce, przez lub w imieniu płatnika, w odniesieniu do zysków, z których wypłacane są dywidendy.

W rozumieniu niniejszego ustępu, podatki określone w artykule 2 ustęp 3 litera a) oraz ustęp 4 (Podatki, których dotyczy Konwencja), będą uważane za podatki od dochodu.

3. Dla celów ustępu 2 niniejszego artykułu, dochód brutto, określony zgodnie z postanowieniami prawa Stanów Zjednoczonych, uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Stanach Zjednoczonych, która zgodnie z niniejszą Konwencją może być opodatkowana w Polsce, będzie uważany za dochód ze źródeł położonych w Polsce.

4. W przypadku, gdy obywatel Stanów Zjednoczonych ma miejsce zamieszkania w Polsce:

- a) w odniesieniu do dochodów, które zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji są zwolnione z podatku Stanów Zjednoczonych, lub w stosunku do których znajduje zastosowanie obniżona stawka podatku Stanów Zjednoczonych w przypadku, gdy zostały one uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Polsce i niebędącą obywatelem Stanów Zjednoczonych, Polska zezwoli na zaliczenie na poczet podatku polskiego wyłącznie kwoty podatku zapłaconego, o ile został zapłacony, który Stany Zjednoczone mogą nałożyć zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji, innego aniżeli podatki, które mogą być nakładane wyłącznie z uwagi na obywatelstwo zgodnie z zasadami, o których mowa w artykule 1 ustęp 4 (Zakres ogólny);
- b) dla celów stosowania ustępu 2, w celu obliczenia podatku Stanów Zjednoczonych od części dochodów, o których mowa w literze a), Stany Zjednoczone zezwolą na zaliczenie na poczet podatku Stanów Zjednoczonych podatku od dochodu zapłaconego w Polsce, po uwzględnieniu zaliczenia o którym mowa w literze a); przyznane w ten sposób zaliczenie nie pomniejszy części podatku Stanów Zjednoczonych, które podlega zaliczeniu na poczet podatku polskiego stosownie do postanowień litery a); oraz
- c) wyłącznie dla celów unikania podwójnego opodatkowania w Stanach Zjednoczonych, o którym mowa w literze b), uważa się, że dochód o którym mowa w literze a) powstaje w Polsce w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla uniknięcia podwójnego opodatkowania takiego dochodu na zasadach określonych w literze b).

5. W przypadku, gdy osoba fizyczna, po zaprzestaniu posiadania miejsca zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw, jest traktowana na zasadach określonych w prawie podatkowym tego Państwa jako zbywająca jakąkolwiek własność po cenie rynkowej i w związku z tym podlega opodatkowaniu w tym Państwie, taka osoba fizyczna może dokonać wyboru dla celów opodatkowania w drugim Umawiającym się Państwie, by być traktowanym w taki sposób, jak gdyby bezpośrednio przed zaprzestaniem posiadania miejsca zamieszkania w pierwszym wymienionym Państwie zbyła oraz ponownie nabyła taką własność za kwotę równą jej cenie rynkowej w tym czasie.

ARTYKUŁ 24

RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, jakim są lub mogą być poddani w takich samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa, w szczególności w odniesieniu do nieograniczonego obowiązku

podatkowego. Niniejsze postanowienie stosuje się również do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mogą być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych, z uwagi na ich stan cywilny lub rodzinny, jakich Państwo to udziela osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

4. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1 (Przedsiębiorstwa powiązane), artykułu 11 ustęp 8 (Odsetki), artykułu 13 ustęp 6 (Należności licencyjne), odsetki, należności licencyjne i inne wypłaty ponoszone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków pierwszej wymienionej osoby, podlegają odliczeniu na takich samych warunkach, jakby były płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie. Podobnie, zobowiązania osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku pierwszej wymienionej osoby na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie.

5. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał, w całości lub częściowo, bezpośrednio lub pośrednio, jest własnością lub jest kontrolowany przez jedną osobę lub większą liczbę osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym wymienionym Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

6. Żadne postanowienia niniejszego artykułu nie mogą być rozumiane jako uniemożliwiające Umawiającemu się Państwu nałożenie podatku, o którym mowa w artykuł 12 ustęp 1 (Zyski oddziału).

7. Bez względu na postanowienia artykułu 2 (Podatki, których dotyczy Konwencja), postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do wszelkich podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne.

ARTYKUŁ 25

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z niniejszą Konwencją, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, oraz terminów przewidzianych w tym prawie dla złożenia wniosku o nadpłatę, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 24 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Konwencją. Każde osiągnięte porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy lub ograniczenia proceduralne przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu Konwencji. Mogą one również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, w sytuacjach nieuregulowanych Konwencją.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą komunikować się bezpośrednio, jak również poprzez wspólną komisję składającą się z tych organów lub ich przedstawicieli, w celu osiągnięcia porozumienia w rozumieniu poprzednich ustępów.

ARTYKUŁ 26

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nałożonych przez Umawiające się Państwo w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z Konwencją, włącznie z informacjami dotyczącymi wymiaru lub poboru, egzekucji lub ściągania albo rozpatrywania odwołań w zakresie podatków. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1 ustęp 1 (Zakres ogólny) i artykułu 2 (Podatki, których dotyczy Konwencja).

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, lub administrowaniem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy ustęp 1, lub sprawowaniem nadzoru nad tymi funkcjami. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych.

3. Postanowienia uprzednich ustępów nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim, podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wnioskowanej przez drugie Umawiające się Państwo z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.

6. Na wyraźny wniosek właściwego organu Umawiającego się Państwa, właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa dostarczy na podstawie niniejszego artykułu, informacje w formie zeznań świadków i uwierzytelnionych kopii niezredagowanych oryginalnych dokumentów (włącznie z księgami, dokumentami, oświadczeniami, aktami, sprawozdaniami oraz pismami).

7. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą osiągnąć porozumienie w zakresie sposobu stosowania niniejszego artykułu, włącznie z porozumieniem dotyczącym porównywalnego zakresu pomocy udzielanej każdemu z Umawiających się Państw, jednakże w żadnym przypadku brak takiego porozumienia nie zwalnia Umawiającego się Państwa od zobowiązań wynikających z niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 27

CZŁONKOWIE MISJI DYPLMATYCZNYCH ORAZ URZĘDÓW KONSULARNYCH

Żadne postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplmatycznych, stałych przedstawicielstw dyplmatycznych i urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

ARTYKUŁ 28

WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji zgodnie z odpowiednimi procedurami każdego z Umawiających się Państw. Umawiające się Państwa wymienia drogą dyplmatyczną noty, informując się wzajemnie, iż odpowiednie procedury zostały spełnione.

2. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie w dniu późniejszej notyfikacji, o której mowa w ustępie 1, przy czym jej postanowienia będą miały zastosowanie:

- a) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do kwot wypłacanych lub zaliczanych w pierwszym dniu, lub po tym dniu, drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie; oraz
- b) w odniesieniu do pozostałych podatków, do okresów podatkowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu, następującym po dniu, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie.

3. Postanowienia Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Waszyngtonie dnia 8 października 1974 r. (zwanej dalej Umową z 1974 r.) przestaną mieć zastosowanie w odniesieniu do jakichkolwiek podatków od dnia, w

którym niniejsza Konwencja zacznie mieć zastosowanie w odniesieniu do tych podatków zgodnie z postanowieniami ustępu 2 niniejszego artykułu. Umowa z 1974 r. przestanie obowiązywać w ostatnim dniu, w którym ma zastosowanie w odniesieniu do jakichkolwiek podatków na zasadach określonych w poprzednich postanowieniach niniejszego ustępu.

4. Bez względu na wejście w życie niniejszej Konwencji osoba fizyczna, która w dniu wejścia w życie niniejszej Konwencji była uprawniona do korzyści wynikających z postanowień artykułu 17 (Nauczyciele), artykułu 18 (Studenci i praktykanci) lub artykułu 19 (Pracownicy państwowi) Umowy z 1974 r., może kontynuować uprawnienie do tych korzyści do czasu, gdy taka osoba fizyczna utraciłaby takie uprawnienia, gdyby Umowa z 1974 r. pozostawała w mocy.

ARTYKUŁ 29 WYPOWIEDZENIE

Niniejsza Konwencja pozostaje w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez jedno z Umawiających się Państw. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszą Konwencję przekazując notę w drodze dyplomatycznej drugiemu Umawiającemu się Państwu w dniu lub przed 30 dniem czerwca każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po roku, w którym niniejsza Konwencja weszła w życie. W takim przypadku, niniejsza Konwencja przestanie mieć zastosowanie:

- a) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do kwot wypłacanych lub zaliczanych w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po dniu, w którym nota została przekazana; oraz
- b) w odniesieniu do pozostałych podatków, do okresów podatkowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po dniu, w którym nota została przekazana.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni przedstawiciele obu Umawiających się Państw podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Warszawie dnia 13 lutego 2013 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i angielskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

W IMIENIU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ:

Maciej Głuch

W IMIENIU
STANÓW ZJEDNOCZONYCH
AMERYKI:

Sheldon M...